

aldrig havde afbrudt. Hun sluttede sig nu til en Del Anarkister, som forguede hende. Hendes Historie efter Landsforvisningen og hendes Tilbagekomst er kun en Række Fængslinger; hun har været spærret inde som Sindssyg, hun har været fængslet som Forbryder, været lukket inde i St. Lazare med Byens fattige Piger; hun har gjort utallige Erfaringer i Fængsler og i andre offentlige Institutioner.

En Gang havde man faaet en stakkels Drukkenbold til at affyre en Revolver paa hende, Skudet ramte hende; men Louise forsvarede og undskyldte ham for Retten, saa han gik fri for Straf. Da Mrs. Buttles begyndte sit Korstog mod Prostitutionen, modtog hun et Brev fra Louise Michel, hvori hun udtrykte sin hjertelige Sympati for Sagen og sendte hende sin søsterlige Hilsen. Disse to Kvinder er meget forskellige, men i et er de enige, og det er i deres Kamp mod Statens Beskyttelse af Lasten.

Louise Michel oprettede en international Skole i London, som hurtigt fik 40 Elever. Hun holdt Møder i Hyde Park paa sit Modersmaal, Fransk; men faa Englændere forstod hende; hendes Foredragsmaade og hendes Sprog er dem lige fremmed.

Dog elsker hun London, hun finder, at den disede graa og tunge Luft harmonerer mere med hendes mørke Sindsstemning end den blaa klare Luft i Paris. Hun gyser lidt i den triste Londonervinter, men føler sig dog mest hjemme der. Hun siger, at trods Englændernes kolde Tavshed føler hun dog, at det er Humanismens Aand, der bringer alt til at blomstre i dette Land.

Louises Arbejder er af en meget omfattende Natur. Hendes Digte indeholder mange udviklede Tanker, dyb Følelse og meget stærke Udtryk. Hendes „Samfundets Smaa“ er den rædselsfuldeste Beskrivelse af Samfundsforhold, blandet med store og ophøjede Tanker.

Jo mere man betragter denne ualmindelige Kvinde, des mere stiger vor Forundring til Beundring. Hun synes kun at leve og aande i Samfundets Lidelser, hendes Hjerte er som et tungt Bylod, hvormed hun lodder Samfundets Dybder, og man hører gennem hende Samfundets Skrig efter Retfærdighed.

Selv er hun Altruist, hun lever med de Fattige, hun er deres Søster, deres Kammerat, bestandigt kæmpende ved deres Side og forkyndende dem en ny Dag med en varig Lykke for Menneskene. Hun repræsenterer de gamle Martyrer. Simon Stylitis paa sin Søjle var ikke mere fremmed for verdslige Glæder end Louise Michel. Hun er død for denne Verden, og dog lever der i hende et stadigt Haab om at gøre andre lykkelige.

De Rige og Dannede forstaar lige saa lidt hende som de forstod Jesus af Nazaret. Hjemløse Børn, Vagabonder, berygtede Kvinder, de følger hende, det er endnu som i gamle Dage; for de fleste Mennesker synes Louise Michel at være gal eller en Nar. Sagen er den, hun er foran sin Tid.

Om et Aarhundrede, naar Humanismen har sejret, vil man rimeligvis valfarte til hendes Grav. Men selv om vi nu ikke forstaar hende og maaske betragter hende som en Daare, saa lad os i alt Fald beundre hendes omfattende Arbejde, hendes Hjælpsomhed over for de Fattige, hendes kærlige og ømme Ord til den forvorne Forbryder.

Louise Michels Liv er en skærende

Dissonans, fordi Samfundet ligger i Nød, den fint udviklede og kundskabsrige Kvinde er mere bevidst i Lidelsen end den i Fattigdom og Uvidenhed sunkne Forbryder, men Louise hører i sine søvnløse Nætter det ægte meneskelige Klageskrik om Befrielse. Hun tager sin Pen og beskriver Lidelsen, men hvad enten hun beskriver Fattigdommens Huler eller Fængslernes mørke Rum, proklamerer hun dog altid den kommende Dag med Kærlighed og Menneskelykke.

Gymnastik.

Naar man modtager Hr. cand. polyt. Rasmussens Indbydelse til Gymnastikkursus, føler man, at Gymnastik er for unge Mennesker mindst lige saa nødvendig som Brød. Hr. Rasmussen er nemlig selv overbevist herom, og hans ihærdige Arbejde i Gymnastiken overbeviser andre.

Institutet, som ligger paa Jakob Danneførdsvej Nr. 3, har foruden Styrtedalsrum alle de Fortrin, som et moderne Lokale kan have. Ved Undervisningen lægges det Lingske System til Grund, der, som Hr. R. bemærker, har det Fortrin, at det tager alle med, idet det har saa stort Øvelsesstof, at ogsaa ældre og svage kan taale disse. Gymnastikkursuset har i Fjor været besøgt af 436 Deltagere, deriblandt 152 Studenter.

Den kvindelige Afdeling af Hr. Rasmussens Gymnastikkursus ledes af Frk. L. Olsen.

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal.

Jeg er Enke og sidder i uskiftet Bo med tre unyndige Børn. Nu agter jeg at gifte mig igen. Jeg ejer kun mit lille Varelager til den Handel, jeg driver, og derpaa har jeg Gæld, samt mit Løse. Naar jeg nu inden Ægteskabet skal skifte med mine Børn, saa har jeg altsaa at opgive mine Aktiva og Passiva, og ikke sandt? Jeg ejer jo selv Halvdelen af Overskudet — der var nemlig Fællesbo — og noget mere. Men hvor meget er det, er det lige saa meget som hvert af Børnene arver efter deres Fader, og skal jeg kontant indbetale til Overformynderiet den Sum, Børnene arver? Kan den ikke blive staaende mod specificeret Pant i Løseet? Thora.

Svar.

Ja, der skal skiftes. Af Overskudet beholder De Halvparten + en Broderlod af Resten. Børnene Arv vil med erhvervet Samtykke efter Omstændighederne kunne blive staaende mod Pant. Herom maa De tale med en Jurist.

Spørgsmaal.

Vil en testamentarisk Disposition, hvorved en Mand har givet sin Hustru den samme Ret, som han selv i Følge Loven har til at sidde i uskiftet Bo med sine myndige og unyndige Børn, kunne blive omstødt, fordi han har underskrevet med ført Pen, og der desuagtet i Vidnernes Paategning staar, at han har underskrevet egenhændigt? S.

Svar.

Nej, i alt Fald ikke, naar Sammenhængen kan oplyses tilbørligt. Vidnerne maa nemlig

antages kun af Misforstaaelse at have attersteret, at Underskriften var *egenhændig*.

Naar man bemyndiger en anden til at underskrive et Dokument med ens Navn, er man lige saa bundet ved denne Underskrift, som dersom man egenhændigt selv havde sat sit Navn under Dokumentet.

Spørgsmaal.

Kan en Hustru med Retskraft fæste kvindeligt Tyende? Oline.

Svar.

En Hustru paadrager sig ikke selv, men i hvert Fald kun Manden Forpligtelser ved at fæste Tyende. Om hun kan forpligte Manden ved at fæste Tyende, beror paa, om hun efter Omstændighederne maa anses for i alt Fald stiltiende bemyndiget dertil. Naar Manden, som sædvanligt, overlader Hustruen at bestyre Husvæsenet, maa hun almindeligvis anses bemyndiget til at fæste det nødvendige Tyende.

Vokshjertet.

En Kærlighedshistorie

af Paul von Siczepanski.

Det havde været godt, om Bentosz var gaaet, men uagtet han godt vidste, der kun skete ham hans Ret, saa irriterede det ham dog, saaledes at lade sig vise ud for Øjnene af alle de andre, og han lo Herren frækt op i Ansigtet. „Det vil vel ikke blive saa vanskeligt at faa en anden Tjeneste“, sagde han haanligt.

Nu overmandedes Herren af sin Vrede; han greb Karlen i Brystet og satte ham op imod Staldens Væg, saa Folkene troede, han vilde knuse Brystkassen paa ham. De vidste, at Hr. von Barovski havde Kæmpekræfter i sine Arme, og Bentosz blev saa hvid som Væggen ved Siden af ham, Øjnene traadte ud af deres Huler, og han sank i Knæ. Det bragte atter Herren til sig selv, og han gav slip paa ham.

„Giv ham Vand“, sagde han kort; thi da han tog sin Haand bort, var det lange Menneske sunken sammen ved Væggen som et Rør, knækket af Stormen. „Spænd Bagspandet for Slæden“, befalede nu Hr. von Barovski og vendte tilbage til Slottet. Han havde ikke set det onde Blik, som Stalkarlen sendte efter ham, da han igen var kommen til sig selv.

Da Hr. Jan-Jozif vendte tilbage til Barneværelset, havde han allerede beroliget sig for saa vidt, at han kunde sige sin Hustru, at Hesten næste Dag igen vilde være paa Benene. Han vilde ikke fordærve hende

Denne Bestillingsseddel udklippes, paategnes og tilstilles det nærmeste Poststed.

Se næste Side.